

Yakınlık Korkusu

Neslihan
Önderoğlu

NESLİHAN ÖNDEROĞLU

YAKINLIK
KORKUSU

Can aędaş

Yakınlık Korkusu, Neslihan Önderoğlu

© 2020, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2020

2. basım: Aralık 2022, İstanbul

Bu kitabın 2. baskısı 1 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Düzeltilti: Ebru Aydın

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Sanat yönetmeni: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak tasarımı: Başak Nur Vanlıoğlu

Baskı ve cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San ve Dış Tic. Ltd.

Maltepe Mah. Davutpaşa Çifttehavuzlar Sk. No:16 Acar San. Sit.

Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 45099

ISBN 978-975-07-4469-3

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25 Sarıyer/İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

NESLİHAN ÖNDEROĞLU

YAKINLIK
KORKUSU

ÖYKÜ

♥can

Neslihan Önderoğlu'nun Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

İçeri Girmez miydiniz?, 2018

Yeryüzü Yorgunları, 2018

Mevsim Normalleri, 2020

NESLİHAN ÖNDEROĞLU, NESLİHAN ÖNDEROĞLU, İstanbul'da doğdu. Boğaziçi Üniversitesi İşletme Bölümü'nden mezun oldu. *Notos*, *Varlık*, *Kitap-lık*, *Sözcükler*, *Özgür Edebiyat*, *İzafî*, *Türk Dili*, *Öykü Teknesi*, *Ada* gibi pek çok dergide öyküleri yayımlandı. 2012'de yayımlanan ilk öykü kitabı *İçeri Girmez miydiniz?* ile 2013 Haldun Taner Öykü Ödülü'nü aldı. 2013'te ikinci öykü kitabı *Mevsim Normalleri*, 2014'te editörlüğünü yaptığı *Karla Karışık Kış Öyküleri Seçkisi*, 2015'te *Burada Öyle Biri Yok* ve *Geri Dön Hayat* adlı seçkileri yayımlandı. Murathan Mungan'ın *Merhaba Asker* ve *Kadınlar Arasında*, çocuklar için Filiz Özdem tarafından derlenen *Bir Masal Anlat*, Haydar Ergülen tarafından derlenen *Bu Sefer Mavi*, Aslı Tohumcu ve Kutlukhan Kutlu tarafından derlenen *Güçoburlar* isimli öykü seçkilerinde öyküleri yer aldı. 2015'te üçüncü öykü kitabı *Filler ve Balıklar* ve gençlik romanı *Bana Sesini Bırak* yayımlandı. 2016'da gençlik öyküleri kitabı *Mutsuz Palyaçolar Örgütü*, 2017'de *Ay Dolandı* isimli romanı yayımlandı. 2018'de *Yeryüzü Yorgunları* ve *Tuhaf Şeyler Oluyor Bay Tarantino* romanları yayımlandı. *Yeryüzü Yorgunları* romanı Melih Cevdet Anday Edebiyat Ödülü'ne değer bulundu. 2019'da *Sen Ne İstersen* isimli gençlik öyküleri kitabı yayımlandı. *Sarnıç Öykü* dergisinin editörlüğünü yaptı. *Milliyet Sanat* dergisindeki köşesinde bir süre yazılarını sürdürdü. *Günüşiği* Kitaplığı'nın *ON8 Blog* isimli sitesinde öykülerini yazdı. Halen *Virüs* dergisinin editörlerindedir. Yazar İstanbul'da yaşamaktadır. Uğur ve Berfin Ada'nın annesidir.

Anneme,

İçindekiler

Hoşça Kal Lili	13
Adem'in Yüzü	21
Başka Şeylere Dönüşen Şeyler.....	29
Mahrem	41
Ulla	47
Anuş	55
Zambaklar	65
Külotlu Çorap	73
Işıklar Söndüğünde.....	79
Güvercin Sessizliği	85
Temel Yılanı	95
Söylenenler ve Söylenmeyenler	103
Bu Şehri Bir Yerlerinden.....	111
Güzel Bir Araba	117
Atlı Adam	125

HOŞÇA KAL LİLİ

Hava yeni aydınlanıyor. Sabahın ince sisi bir tül gibi denizin ve kumların üstünü örtmüş. Solgun ışıktaki gözle seçilebilen her şey haddinden fazla beyaz. Sahilde köpeğin tasmaını çözüyor.

Koş Robin.

Hayvan bir anda kendini ileri atıp denizle kumların birleştiği çizgide koşmaya başlıyor. Tüleri eskisi kadar parlak değil. Yaşlandı. On iki yıl bir köpek için ölüme göz kırpmak demek. Henüz yavruyken eve getirdiği bu siyah labradora Lili'nin üç yaşında tifodan ölen erkek kardeşinin adını vermesinin üstünden o kadar geçmiş. Ve Lili önceki gece başının altındaki yastıkların sayısını ikiden üçe çıkarmasını istedi. Sevgili Lili.

Dışarısı hâlâ soğuk. Her sabah köpeğini gezdirirken karşılaştığı ve aralarındaki ilişki köpeklerinin oynaşmasını gülererek seyretmekten ve her defasında nezaketen birbirlerinin köpeği hakkında birkaç iltifattan öteye gitmeyen yeşil eşofmanlı adam arkadan yetişti. İki hayvan bir ileri bir geri, dalgaların ritmine eş bir oyuna başladılar. Bugün adamın adını sorsa. Bunca zaman sonra anlamsız olmaz mı? Sözelimi yaz kış burada mı yaşadığını, ne iş yaptığını, ailesi olup olmadığını öğrense. Hatta işi ilerletip adamları arkadaş olmaya çalışsa. İkisi de köpekleri seviyor. Eh, başlangıç için hiç de fena değil.

Selamlaşıyorlar. Adam tek elinde balık dolu bir torba tutuyor. Öbür elinde uzun bir sopa var. Sopanın ucunda kuyruğa benzeyen bir tüy asılı. Bu haliyle az önce avlanmış bir sincabın kuyruğuna benzetiyor tüyü. Arada, sopayı dairesel hareketlerle döndürüyor adam ve o öyle yapınca köpeklerin ikisi birden etrafında deli gibi dönmeye başlıyorlar. Evlerine giden yoldaki gürültüden şikâyet ediyor adam durduk yerde. Birkaç aydır kimse gitmek istemiyormuş o tarafa.

Nereden ortaya çıktıysa bir hayalet söylentisi dönüp duruyor, diyor.

Tekinsiz hikâyeleri sevmesine rağmen bu seslerin asıl nedeninin martılar ve ilçedeki pavyondan koyu gören boş araziye kaçamak için getirilen orospuların guluşmeleri olduğunu tahmin ediyor. Belki adam da biliyor bunu. Yine de birbirlerine bir şey söylemiyorlar. Adam iç içe geçmiş iki torbadaki balıkları gösteriyor. Kaya levreği. Balıkçı motorları daha kıyıya yanaşırken almış.

Bizim için çok fazla, diyor, lütfen birkaç tane alın. Her zaman böyle tazesini bulamazsınız.

Onun cevabını beklemeden torbalardan birini çıkarıyor, Kaç kişisiniz?

Tereddüt ediyor. Lili yiyebilecek mi? İki, diyor. Karım ve ben. Teşekkür ederiz.

Sonunda sopayı omzuna atarak uzaklaşıyor adam. Robin'in onun peşine takılmasını önlemek için boynundaki tasmadan tutmak zorunda kalıyor.

Kumlar gecenin ıslaklığını koruyor. Ayakkabılarını çıkarıp o serinliği hissetmek istiyor. İğneli bir dokunuş adım attıkça tabanlarına yayılıyor. Bu kumlarda Lili ayaklarının altı yanarak denize doğru koşmuştu. Saçlarını ensesinde toplamıştı. Boynu güneşin el değmediği beyazlıkta. Üstünde uzun, beyaz bir elbise vardı ve eteklerini ıslanmasını diye iyice yukarı kaldırmıştı. Onun arkasından bakar-

ken çok güzel bir kadın, diye düşünmüştü. Karşı koyamadığı bir arzu bütün bedenini yalayıp geçmişti. İki eliyle elbisesini yukarı toplamış, güzel bacaklarını ortaya çıkarmış, bu kadar teslim olmaya hazır Lili. Arada bir geriye, kendisine bakıp gülüyordu. Acaba ona dokunmalı mıyım, diye geçirmişti aklından. Ağzını hayal ediyordu, boynunun sıcaklığını. Yanına gidip onu tam da yanan ayaklarının denizin ıslaklığına kavuştuğu yerde yakalayıp yere yatırabilirdi. Bu altın güneşe karşı, kulaklarının içine kaçan ve avuçlarının altında ezilen kumlarla...

Ama bunu yapmadı. Yerinden kıılmadan ona baktı. Işık o kadar fazlaydı ki gözlerini yumdu ve kadının o görüntüsünün sonsuza kadar, ne zaman kumsalda yürüse hatırlanacak kadar canlı bir yaşam parçası olarak içine işlemesine izin verdi.

Eğer ilaçların etkisiyle biraz olsun uyumayı başardıysa şu anda uyanmak üzeredir. Eve dönüp yedikten on dakika sonra kusacağı kahvaltıyı önüne koymak gerek. Mutfakta biriken bulaşıkları yıkamak, balıkları temizleyip pişirmek ve öğleden sonra gidip Lili'ye gömülebileceği bir yer bulmak için yeniden imamla konuşmak.

Uzun zaman bunu kime soracağını düşündü. Burası küçük bir kasaba. Çıkışında servilerin altında çoğalan beyaz mermerleriyle tek mezarlık var.

Geçen hafta meydandaki caminin imamıyla konuştu.

Biliyoruz sizi, dedi adam. Ama gayrimüslim birinin Müslüman mezarlığına gömülmesi mümkün değil.

Adama kızdı. Ölmek için burayı seçmiş bir kadından söz ediyoruz. Mezarlık olması şart değil, herhangi bir ağaç altı bile olur.

Aslında daha önceden tanışıyorlardı. Bu karşılaşmayı unutmuş olamaz. Geçen yaz Lili'nin ısrarıyla buraya trenle geldiler. Trenin dar koridorunda sigara içerken rastlantıyla yan yana durmuşlar, pencereden dışarı baka-

rak havanın o yaz aşırı nemli olduğundan yakınmışlardı. Yoksa evvelki yaz mıydı bu?

İmam ellerini iki yana açarak omuzlarını kaldırdı.

Ne yazık ki istediğimiz her yere ölü gömmemiyoruz. Yine de hanımefendi için Diyanet'le konuşup elimden geleni yapacağım.

Onu dinlerken, çok genç, diye düşündü. Bunu anlamak için fazla genç.

Robin'in tasmaşının ipini takip dönüş yoluna koyuyor. Elinde sallayarak taşıdığı balık torbası köpeği heyecanlandırıyor. Lili yiyemezse balığı Robin'e verecek. Yol üstünde sayıları her geçen gün artan gösterişli evler, karanlık ceviz ağaçları arasında açılmış patikalar var. Lili bu patikalarda Robin'le yürümeyi sever, gökyüzünden başka bir şeyin görünmediği küçük koylardan topladığı deniz kabuklarını avucunda saklayıp eve getirirdi.

Uzakta siyah, yoğun bir duman görünüyor. Evlerin arasındaki boş arsalardan birinde ateş yakmışlar. Yaklaştıkça yanık kokusu çoğalıyor. Az önceki köpekli adamın, tuhaf sesler geldiğini söylediği bölge bu. Mavi tulum giymiş, sakallı işçi, tutuşan otların başında durmuş, toprağın giderek kara bir battaniyeyle kaplanmasını seyrediyor. Robin araziye kaplayan ve yer yer ferî sönmüş ateş öbeklerinden ve dumandan rahatsız olup kaçmaya çalışıyor.

Neden yakıyorsunuz bu otları? Ateşin etrafa yayılmasından korkmuyor musunuz?

Yolun kenarına kadar gelip başındaki şapkayı çıkarıyor adam, Yok beyim, yayılmaz. Araziyi temizliyoruz. Anızları böyle yakınca geride ne yabancı ot ne börtü bökcek kalır.

Sivri hatlı ince yüzü, sararmış dişlerini açığa çıkaran bir gülümseyişle yukarı çekiliyor,

Hem işin içinde başka iş var, diyor. Geceleri pavyondan karı getirip gözden uzak âlem yapıyorlarmış burada.

Demek köpekli adamın sözünü ettiği yerlerden biri de burası. Alevler yangına dönüşecek, bitkiler ve hayvanlarla birlikte insanların şehvetlerini de kül edecek. Hayaletler çekip gidecek nihayet, kasabalı huzura erecek.

Adımlarını sıklaştıran bir an önce eve varmak istiyor. Arkasını dönüp o yağlı ve koyu duman da kendisiyle birlikte geliyor mu diye bakıyor. Her defasında tutukluk yapan anahtarla kapıyı hafif kendine çekerek açıyor ve yukarıdaki yatak odasına doğru sesleniyor:

Uyandın mı sevgilim?

Duvara çakılı askılıkta ikisinin montları yan yana asılı. Kendininki hâlâ geçen haftaki yağmurun kokusunu taşıyor. Lili'nin çok sevdiği çiçekli montu uzun süredir giyilmedi.

Ses yok. Demek uyuyor. Mutfığa gidip lavabonun içini suyla dolduruyor ve balıkların torbadan suyun içine kayışını izliyor. Bir an için suyla buluştuklarında canlanacaklarını, yeniden yüzmeye başlayacaklarını düşünüyor. Ama çoktan sertleşmiş gövdeleriyle dibe çöküyorlar. Solungaçlarından sızan ince kan, suyun içine yayılıyor.

Yukarı çıkıp onun odasına giriyor. Oda her gün temizlenmesine rağmen ilaç ve idrar kokuyor. Dün akşam idrar torbasını değiştirirken yere döküldü. Odanın cilalanmış parke zeminine yayılan sarı, keskin kokulu sıvıya bakıp, İnsan sırf var olmaya devam etmek için bu kadar alçalmamalı, dedi Lili.

Kadın yüzü hafif pencereye doğru dönük uyuyor. Yüzünde uzun zamandır ilk kez parıldayan bir huzur var. Hareketsiz. Onun nihayet bu kadar derin uyumasına mutlu oluyor. Gözlerini tavana ya da camdan dışarı çevirip saatlerce dışarıdaki ışık ve karanlığın birbirinin nöbetini devralmasını seyretmesi can acıtıcı. Öyle zamanlarda onun acı çektiğini ve bu yüzden sustuğunu biliyor. Ona kızıyor, onu yeniden tanımaya çalışıyor. Çünkü sessizlik onları birbirine yabancılaştırıyor.

Yatağın yanındaki sandalyeye oturup onun elini tutuyor, Hayaletlere inanır mıydın Lili, diyor. Biraz önce ne gördüm biliyor musun? Hayaletleri yakıyorlardı. Dudaklarından yarım yamalak bir kahkaha dökülüyor.

Kadının eli buz gibi. Korkarak bırakıyor. El bıraktığı gibi yanına düşüyor. Ağır. Eğilip ağızından, gözlerinden, saçlarından, boynundan öpüyor onu. Başını artık inip kalkmayan göğsüne koyup sandalyede öylece oturuyor, sonra kapıyı çekip odadan çıkıyor.

Ağlamıyor ve buna şaşırıyor. Aksine, acı bir gerginlikle uzun zamandır kaskatı kesilen bedenini bir arada tutan bütün vidalar ve yaylar boşalmış gibi. Lili içeride katılaştıkça kendisi gevşiyor. Merdivenleri incek gücü bulamıyor ve tam ortada, evin en güzel manzarasını gören merdiven aydınlığının önündeki basamağa çöküyor.

Sahile bakıyor. Gözleri martıları arıyor. Yoklar. Sahilin en eski sakini martıları hayranlık ve şaşkınlıkla izledi hep. Kimi zaman da kendisine yakın buldu. Sahilde öylece, bazen tek ayak üstünde hareketsiz durmaları, sadece bir varlık olmaları, ancak uzaktan bakan birinin gözleyebileceği huzur ve ayrıksılığı akla getirmeleri etkileyici gelmişti ona. Ağaçların yeşilliği, güneşin ışıltısı, sessizliği bozan dalgaların sesi, martıların dinginliği, kayalıkların üzerinden görünen mavi deniz, burada kendini zorlayarak kurduğu evrenin parçalarıydı. Aksi halde zaman, ağır tahta bir tekerleğe dönüyordu. Şimdi kadının gidişiyile o tekerlek durdu. Büyü bozuldu. Mevsimi geçmiş yazlık bir kasabanın eski evlerinden birinin tozlu merdiveninde oturuyor. Hava serin, etraf dağınık, kirliliği, mutfak lavabosunda iki ölü balık ve yukarıdaki odada karısının gömülme bekleyen bedeni var. Olan biten bundan ibaret.

Şimdi ne olacak? Bundan sonra nasıl yaşayacağını bilmiyor. Belki burada kalır. İlk iş evi baştan aşağı elden geçirir, eskimiş banyo ve mutfak dolaplarını, rüzgâra kar-

Turkuyula bağlı olduğun bir şey var mı?

Nasıl yani?

Ne bileyim iste. Hani böyle pesinden gösüntü karpmadan gideceğin bir şey? Uęruna her şeyi göze alacağın...

Usaktaki ağaçlara bakıp düşündüm.

Galiba yok.

O zaman için boş dedi.

Neslihan Önderoğlu bu öykülerde günümüz insanının en büyük çelişmesini anlatıyor: İlişkilerdeki yalnızlıklar ve yalnızlıklardaki ilişkiler. Evliliklerde, işyerlerinde, ebeveyn-evlar ya da kardeş ilişkilerinde süregiden çanşmalar, rahat vermeyen dostluklar; çetin ıssızlıklar, münzevi haller... Sözgelimi bazı öykü kişileri bazen gündelik hayatın sıkıntılı rutinine bazen de sürük- lendikleri çaresiz duruma isyan etseler de asla bir "ada" olamayacaklarını tecrübe ediyorlar; acı vermesine karşın kopamayan bağlarıyla, sırtlarından atamadıkları sorumluluklarla yüzleşiyorlar.. Ve her şeye rağmen bazen en karanlık anlarda ortaya çıkan umudun, sevginin kora dönmüş ışığını keşfediyorlar.

Neslihan Önderoğlu, diğer kitaplarında olduğu gibi *Yakınlık Korkusu*'nda da toplumun her kesiminden, her yaştan insanın dünyasına eğiliyor. Yeri geldiğinde oldukça çetin meseleleri irdelemesine karşın sadelikten ödün vermeyen üslubuyla, ince ince işlediği sahnelerle akıllardan çıkmayacak sert, sarsıcı öyküler anlatıyor.

#yalnızlık #korku #sıkışmışlık #etiçimsizlik #allebağları #aldatma #sorumluluk
#şiddet #tatminsizlik

 can

can yayinlari.com | [f](#) | [@](#) | [v](#) can yayinlari

öykü

ISBN 978-975-07-4449-3

9 789750 744693